

På den anden side ville det være naturligt, at maksimumssatsen for ledertilskud til de efterfølgende hold nedsættes forholdsvis mere, da omfanget af lederens arbejde må være væsentligt mindre for disse hold; dette synspunkt får langt større betydning fremtidig, hvor man — som følge af de her fremsatte forslag — skulle kunne regne med, at ungdomsskolen i større kommuner antager et betydeligt større omfang, end man hidtil har kendt.

Et mindretal (*Skotte Bygh, Hessilt, Alfred Larsen, Mejlgaard, Novrup og Thomsen Nielsen*) anser de foreslåede honorarsatser for lederarbejde for utilfredsstillende, i særdeleshed hvad forholdet mellem de 2 skoleformer angår. Endvidere finder mindretallet det rigtigt, at kommunerne får adgang til at forhøje lederhonoraret efter de i § 15 nævnte regler vedrørende lærerlønnen.

Til § 18 (i lovforslaget § 17).

Ved nærværende lovbestemmelse foreslås den hidtil bestående adgang til at yde rejsegodtgørelse til aftenskolens lærere udvidet til også at gælde lærere, der underviser i ungdomsskolen, da der ikke er nogen grund til i denne henseende at gøre forskel på lærerne.

Hidtil har der højst kunnet ydes rejsegodtgørelse med et beløb svarende til statens og skolefondens tilskud til timebetalingen, d. v. s. med 70 pct. af minimumsbetalingen pr. time, og dette tilskud er blevet udredet af stat og skolefond alene. Som anført foran side 42 er det hensigten at fritage skolefonden for dens andel i dette tilskud; til gengæld vil man anse det for rigtigst, at kommunen eller eventuelt den stedlige kreds skal bidrage til rejsegodtgørelsen, også under hensyn til, at mange aftenskoler har benyttet tilrejsende lærere i så betydeligt omfang, at man finder det rimeligt at sikre sig den begrænsning heri, som utvivlsomt vil følge med en ordning, hvorefter vedkommende kommune eller stedlige kreds skal deltage i afholdelse af udgiften hertil. Den godkendende myndighed, for købstædernes vedkommende undervisningsministeriet, har ikke kunnet have tilstrækkeligt kendskab til de lokale forhold til at kunne afslå at yde en ansøgt rejsegodtgørelse. I overensstemmelse hermed foreslås det, at rejsegodtgørelsen fra staten aldrig kan ydes med mere end det dobbelte af det beløb, der ydes til dækning af rejseudgifter af vedkommende kommune eller stedlige kreds; i § 10, stk. 5, er det derhos foreslået, at kommunen skal være pligtig at udrede bidrag til rejsegodtgørelse til tilrejsende lærere, såfremt et flertal indenfor ungdomsnævnet anbefaler det. Når man har ment at burde nøjes med, at der fra stedlig side ydes $\frac{1}{3}$ af rejsegodtgørelsen, skyldes det frygten for ellers at ramme landkommunerne for hårdt, da de i videre omfang end købstæder er henvist til at benytte tilrejsende lærere, og at man har lagt vægt på som det afgørende, at kommunerne eller de stedlige kredse kommer til at udrede blot noget af rejsegodtgørelsen selv.

Når statstilskuddet til rejseudgifter efter forslaget begrænses til 50 pct. af minimumsbetalingen, vil den samlede ydelse hertil fra stat og kommune i tilfælde, hvor der kan gives det maksimale statstilskud, altså andrage 75 pct. — efter de nugældende regler 70 pct. — af minimumsbetalingen.

Til § 19 (i lovforslaget § 18).

Man opretholder de nugældende regler om, at statstilskuddet beregnes og udbetales af skolefonden, bortset fra tilskuddet til ungdomskostskoler og til Københavns kommune, der som hidtil udbetales af undervisningsministeriet.

Da man er klar over, at det er til væsentlig ulempe for lærerne i ungdoms- og aftenskolen, at de først får deres løn udbetalt ved skolens afslutning, ofte op til et halvt år efter